

Bylo tedy odvolání považováno za včasné podané a výrok žal. úřadu, zamítající odvolání pro opožděnost, zrušiti podle § 7 zák. o ss jako nezákonný.

Č. 2728.

Státní úředníci (Slovensko): Započtení dřívější služby notářské u notářů ustanovených čsl. stát. úředníky podle zák. č. 211/1920 jest posuzováti podle nař. č. 573/1920 a nikoliv podle nař. č. 666/1920.

(Nález ze dne 5. října 1923 č. 16.450.)

Věc: Ondř. K. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran započítání služební doby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, byv usnesením vlády republiky čsl. z 11. února 1921 jmenován jako obecní notář na Slovensku stát. úředníkem s platností od 1. srpna 1920, žádal o propočtení služební doby a započtení dřívější služby jako notářský praktikant od 26. listopadu 1887 do 14. března 1891 a pak služby jako obecní notář od 14. dubna 1891 do 1. srpna 1920.

Výměrem žal. úřadu z 24. června 1922 bylo mu propočtení toto provedeno tak, že mu sice byla započtena doba v obecní službě jako notářský praktikant od 26. listopadu 1887 do 25. listopadu 1888 a pak služba notářská od 14. dubna 1891 do 1. srpna 1920 s následující službou státní, kdežto služba notářského praktikanta od 26. listopadu 1888 do 6. února 1891 dle § 15 vlád. nař. 666/1920 a dle nařízení bývalého uher. min. vnitra z r. 1884 č. 58285 započtena nebyla s připomenutím, že propočtení ve stupnici E pro krátkost času nemá praktického významu. Výměr tento doručen byl 19. srpna 1922.

Podáním z 25. září 1922 žádal st-l, aby mu i doba od 26. listopadu 1888 do 6. února 1891 byla započítána, ježto § 15 nař. 666/1920 o krátkosti času ničeho nestanoví a služba praktikantská jest službě notářské rovnocenná, kdežto maďarské předpisy pro propočtení služební doby jsou nerozhodné.

Nař. rozhodnutím bylo st-li sděleno, že doba praktikantská od 26. listopadu 1888 do 6. února 1891 se do postupu do vyšších platů nemohla započítati, poněvadž st-l nesložil notářskou zkoušku včas t. j. dokončeným 22. rokem věku (nař. býv. uh. min. vnitra č. 58285 z r. 1884) a následkem toho není rovnocenná co do vzdělání nynější státní službě st-lově (§ 15 vl. nař. 666/1920) a konečně že propočítání ve skupině E státních úředníků pro krátkost doby nemá praktického významu.

O stížnosti pro nezákonnost podané uvažoval nss: — — —

Žal. úřad vycházejí z toho předpokladu, že st-l nesložil včas s, t. j. dokončeným 22. rokem věku notářskou zkoušku — (nař. býv. uh. ministra vnitra z r. 1884 č. 58285) — dospívá k názoru, že služební doba od 26. listopadu 1888 do 6. února 1891 není následkem toho rovnocennou co do vzdělání nynější státní službě st-lově ve smyslu § 15 vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. a ve skupině E státních úředníků že pro-

pocítání pro krátkost doby nemá praktického významu. Žal. úřad zřejmě posuzoval započtení předchozí služební doby praktikantské a notářské podle předpisů nařízení vl. č. 666 Sb.

O započtení dřívější notářské služby u notářů, kteří byli podle zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb. trvale ustanoveni státními úředníky, obsahuje předpisy nařízení z 12. října 1920 č. 573 Sb. a nelze tedy předpisů nařízení č. 666/1920 na ně vůbec použít. Ježto žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel z mylného názoru, že předchozí notářskou (resp. praktikantskou) službu st-lovu dlužno posuzovati dle nař. 666/1920 a teprve v odvodním spise se snažil stanovisko svoje obhájit i s hlediska nařízení 573/1920, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 2729.

Státní úředníci: I. * Civilní státní zaměstnanec, jemuž nebyla do postupu započtena »jiná služba veřejná nebo služba jí na roveň postavená«, o níž mluví § 4 zák. č. 457/1919, nemá nároku, aby mu do postupu připočtena byla válečná pololetí za stejnou dobu. — II. * Na započtení doby ztrávené v jiné službě než státní (pragmatikální) nebo ve službě vojenské ve smyslu § 4 zákona č. 222/1920 a nař. č. 666/20 mají právní nárok jen ti státní zaměstnanci, kteří byli před účinností zákona č. 541/1919 v úřad svůj dosazeni.

(Nález ze dne 5. října 1923 č. 16473.)

V ě c: Alfons M. v M. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran propočítání služební doby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá z části jako nepřipustná, z části jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l byv od 1. září 1919 do 31. července 1920 zaměstnán v župní službě jako služný byl rozhodnutím presidia min. vnitra z 18. srpna 1920 jmenován zatímně do X. hodn. tř. 1. stupně platového v systemisovaném stavu konceptních úředníků politické správy na Slovensku s platností od 1. srpna 1920.

Dne 27. září 1921 žádal za propočtení služební doby ve smyslu zákona z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., které nař. rozhodnutím provedeno bylo takto: 1. vojenská výpomocná služba od 15. září 1918—28. října 1918, 2. mimostátní služba jako služný od 1. září 1919—17. srpna 1920, 3. státní služba jako služný od 18. srpna 1920—31. prosince 1920.

Podle toho měl st-l k 31. prosinci 1920 celkem 1 rok 5 měsíců 14 dnů služby a byl zařaděn k 1. lednu 1921 ve skupině A do X/1 hodn. tř. Ježto však st-l již dne 18. srpna 1920 byl do X. hodn. tř. 1. stupně jmenován, nenastala v jeho dosavadních požitcích žádná změna.

Předchozí doba v obecní službě ztrávená jako obvodní notář od 1. ledna 1919 do 14. května 1919 započtena nebyla s odůvodněním, že není rovnocennou ani co do výkonu ani co do vzdělání nynější službě st-lově (§ 15 nař. 666/1920). Válečná půlletí pak započtena nebyla s poukazem na to, že st-l nebyl po dobu války ve státní službě civilní ani jiné na roveň postavené službě veřejné (§ 1 a 4 zákona z 23. července 1919 č. 457). — — — —